

Groothoeklens

Vooruit, misschien klinkt de naam Mathijs Indestege niet internationaal genoeg om je plug-in tot in Los Angeles aan de man te brengen. Maar ik vind het wel leuk dat achter het pseudoniem Mathew Lane een Belg schuilt wiens DrMS-plug-in inmiddels wereldwijd bekend is.

door Wessel Oltheten > wessel@interface.nl

M/s-processing is niets nieuws. Omdat het zo gemakkelijk in software te implementeren is, zijn er nu talloze plug-ins die de som- en verschilcomponenten van het stereobeeld apart kunnen bewerken. Maar geen enkele gaat daarin zover als DrMS, die allerlei wonderlijke crossfeedconstructies aan boord heeft. Het duurde even voor ik begreep hoe dat allemaal in z'n werk gaat; in eerste instantie zag ik vooral een soort Droste-effect voor me.

Mono-naar-stereo-upmixing

In de basis is DrMS een m/s-encoder en -decoder (een matrix, noem je dat ook wel), zoals er zoveel zijn. En het zal niemand verbazen dat hij aparte filters (laag-af- en hoog-af-filters van 6 of 12dB/o met instelbare resonantie) kan toepassen op het m- en s-deel. Maar dat je ook m-sigitaal aan de s-decoder kunt voeden, en s-sigitaal aan de m-decoder, begint al meer tot de verbeelding te spreken. Zoom en Field heten deze opties respectievelijk, en die naamgeving past goed bij wat ze lijken te doen: meer focus op het midden van de mix leggen zonder die mono te maken (Zoom) of meer diepte toevoegen zonder de mix breder te maken (Field).

Bij het lezen over de Focus- en Field-secties gingen al mijn engineer-alarmbellen af. Waarom zou ik in vredesnaam het mid-deel van m'n mix links in fase en rechts uit fase bij diezelfde mix willen optellen? Want dat is wat de

Focus-sectie op papier doet, en dat leidt er alleen maar toe dat de mix links zachter wordt en rechts harder. Toch werkt het in de praktijk niet zo, en navraag bij Mathijs Indestege leert dat er veel meer gaande is om dit mogelijk te maken. Het effect is eigenlijk dat je het mid-deel van de mix gebruikt om een nieuw side-deel te synthetiseren. Zo wordt het mid-deel nog belangrijker in de mix, maar zonder dat het geheel mono klinkt. Een vorm van mono-naar-stereo-upmixing eigenlijk. Dat vereist dat het signaal in de Focus-sectie qua fase wordt ontkoppeld van het middendeel van de mix, om de interactie tussen die twee te verminderen. Voor het geval je inmiddels bent afgehaakt: het werkt echt, en is niet zomaar na te maken met een simpele m/s-matrix.

Downmix-algoritme

lets vergelijkbaars is aan de hand met de Field-sectie. Die kan behalve diepte toevoegen, ook mixen die grotendeels uitdoven in mono weer tot leven wekken. Dat zit zo: de signalen die in het linker kanaal uit fase staan met die in het rechter kanaal, vallen weg in mono: ze doven elkaar uit. In een m/s-matrix belanden zulke signalen alleen in het s-kanaal. Door nu dat s-kanaal niet naar stereo te decoderen (door links en rechts met tegengestelde polariteit in de mix te zetten via het s-kanaal van de decoder), maar het in mono te combineren met het m-kanaal, blijft de informatie nu ook in mono behouden. Dit kun je dus zien als een downmix-algoritme.

In DrMS krijg je dat voor elkaar door de

INFO
 • prijs exc: € 99,-
 • distributie: Mathew Lane online
 • internet: www.mathewlane.com

Field-sectie op 100% in te stellen en de side-sectie helemaal dicht te draaien. Wederom moet het Field-sigitaal qua fase ontkoppeld zijn van het s-sigitaal, want er ontstaat geen onbalans in het stereobeeld als je het effect aan de originele stereomix toevoegt. Het blijft een hersenbreker, maar samengevat ben ik Focus en Field gaan zien als manieren om de nadruk meer op het mid- of side-deel van de mix te leggen, zonder het stereobeeld te versmallen of verbreden. In figuur 1 zie je schematisch hoe de secties samenwerken.

Uitgesproken

Om het allemaal nog gekker te maken, hebben alle vier de secties (mid, side, Focus en Field) ook nog delay aan boord. Door die te gebruiken, kun je de signaalcomponenten nog verder uit elkaar trekken, wat tot spectaculaire resultaten kan leiden (zij het wat onvoorspelbaar). Met name op de Field-sectie blijkt de delay heel nuttig om de toegevoegde diepte nog uitgesprokener te maken. Het mooie aan dat effect is dat het perfect monocompatibel is. Het heeft qua klank en werking wel iets weg van ambience enhancement, zoals het K-Stereo-systeem van Bob Katz dat toepast. Er is zelfs feedback aan boord die het signaal van de Focus-sectie aan de Field-sectie voedt, en weer terug. Op deze manier kun je haast galmachtige effecten maken.

Om in de gaten te houden wat je nu precies aan het manipuleren bent, kun je elk van de vier secties op solo zetten. Je kunt kiezen of

je het signaal in mono voor de m/s-decoder wilt horen, of in stereo na de decoder. In dat laatste geval hoor je de Focus- en side-signalen uit fase tussen links en rechts. Een heel handig hulpmiddel is autogain; dat zorgt voor een constant uitgangsniveau, ongeacht je instellingen.

- SPECIFICATIES**
- Native 32/64-bit aax/rtas/au/vst-plug-in voor OSX en Windows
 - hpf-, lpf- en delay-resonantie op elk van de vier processingsecties
 - feedbackcircuit voor reverb creation en special effects
 - full mono compatibiliteit
 - iLok key nodig

Verrassing

Het mooie aan DrMS vind ik dat je het zo subtiel kunt gebruiken dat hij in een maste-ringsituatie geen gek figuur slaat. In eerste instantie was ik bang dat er te veel uit-fase-informatie in de mix zou belanden, of dat het stereobeeld minder precies zou kunnen worden vanwege al het gehussel. De Focus-sectie bleek wat dat betreft wel gevaarlijk; al helpt het als je er wat laag vanaf filtert. De Field-sectie is voor mij de grote verrassing.

Die brengt echt wat anders dan andere stereo-verbreders of ambience enhancers. Het werkt in veel gevallen prima om meer verbinding en diepte in de mix te brengen, zonder al te snel negatieve aandacht op zichzelf te vestigen.

Als het effect er dik bovenop mag liggen, zijn er ook mogelijkheden genoeg. DrMS kan een ware uitkomst zijn als je in een drukke mix toch nog die laatste partij een onderscheidende plek wilt geven om hem hoorbaar te maken. Je kunt dingen haast buiten de luidsprekers drukken of op grote afstand plaatsen. En de interne balansen van stereoloops veranderen, gaat er natuurlijk ook prima mee. De presets bieden goede startpunten voor allerlei toepassingen; van subtiel tot radicaal. Erg leuk vind ik de Anamix-preset: alles wordt daar instant mooier, voller en dieper van. Dat zijn

inderdaad typisch de kwaliteiten die aan analoge mengtafels worden toegedicht.

Conclusie

Het is gemakkelijk om te denken dat DrMS niks anders is dan een m/s-matrix met crossfeed, maar de implementatie is complexer en de klank ook. Het duurt even om te begrijpen wat je aan het doen bent, maar na een tijdje wordt het eenvoudiger om gericht iets voor elkaar te krijgen. En soms is een willekeurige preset alles wat je nodig hebt om bijvoorbeeld een synth in een nieuw perspectief te plaatsen. ■

HET OORDEEL	
+	• uniek en goed doordacht concept • heel bruikbare klank
-	• geen

advertentie

